

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

w sprawie **W. K.**

skazanego z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i innych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 stycznia 2013 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego

z dnia 7 grudnia 2012 r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Brak jest podstaw do uzasadnienia zażalenia.

Na wstępie należy podnieść, że zgodnie z treścią art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego. Od lat też w orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że złożenie wniosku o wznowienie postępowania przez samego skazanego jest czynnością prawnie bezskuteczną.

W przedmiotowej sprawie skazanemu W. K., uwzględniając jego wniosek (k. 1), ustanowiono obrońcę z urzędu w osobie adw. A. S. – C. (k. 11), celem zbadania czy istnieją podstawy do złożenia wniosku o wznowienie postępowania.

Działająca z substytucji tego obrońcy (k. 17), adw. K. K. poinformowała na piśmie Sąd Apelacyjny, iż nie stwierdziła podstaw do sporządzenia wniosku o

wznowienie postępowania (k. 20-25). W tej sytuacji prawidłowo zarządzeniem z dnia 22 października 2012 r. wezwano skazanego do usunięcia w terminie siedmiu dni braków formalnych jego osobistego wniosku o wznowienie postępowania, przez złożenie w tym terminie wniosku o wznowienie sporządzonego i podpisanego przez adwokata z wyboru (k. 26, k. 34). Skazany, co jest bezsporne, braku tego nie uzupełnił. Zasadnie zatem zaskarżonym zarządzeniem z dnia 7 grudnia 2012 r., odmówiono przyjęcia jego osobistego wniosku o wznowienie.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.